

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Kaffka Margit
meghalt

Világ

Bp.

1918. XII. 3.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Kaffka Margit

Idő

"1918"

Személy

Közp. nyomt. XX

Kaffka Margit meghalt

Az újabb magyar irodalomnak nagy halottjavan: meghalt Kaffka Margit, jóformán élete derekán, fölfelé lendülő pályájának közepén, amikor tehetségének dús televényéből még sok esztendő gazdag aratását várhattuk. A pusztító spanyoljárvány döntötte őt is ki az élők sorából, hirtelen, alig pár napos betegség után.

Kaffka Margitban a magyar regényírás egyik legmodernebb, legfrissebb, azt mondhatnánk legtartalmasabb képviselőjét, oszlopos egyéniségét gyászoljuk. Mint regényíró a lélektani problémák, csöndes belső válságok élesszemű, mélyrenéző elemzője volt, elemzőművész, nem a nagy szintetikus képek, plasztikus elgondolások embere, inkább költő, aki az emberi lélek, főképpen a női lélek apró, halk rezdüléseit figyeli és ezekből szedi össze a maga nagy szimfóniáit. Modern író volt Kaffka Margit, azt mondhatnánk, hogy forradalmi író. Nyoma sem volt benne az asszonyi írók csöndes megalkuvásának, meg tudta látni az életnek, a társadalomnak a sebeit és szava sokszor férfias erővel csapott le a maradiságra és bűncire. Az *Állomások* című könyvében örökbecsű képet rajzolt a fiatal Budapest irodalmi életéről, költőiről, művészeiről, ezeknek nyomorult vergődéséről koldus viszonyaink között, snobjairól és bukott hőseiről. Legszébb könyvének azonban a *Színek és évek* című regényét ismerik. Ebben teljesebben kiélte magát a költő és a leíró is, a csöndes szívbeli ügyek gyöngédkezű boncolója, szóval, úgy éreztük, itt minden tehetségét egész ma-

gasságában megmutathatta. Költő is volt Kaffka Margit, még pedig értékes, komoly költő, akinek sok versét fogjuk megőrizni a mai magyar lyra legbecsesebb emlékei között.

Mindössze 38 éves volt, de a 38 esztendő alatt több életre valót küzdött az élettel. Kezdetben vidéken tanítóskodott és csak nagy nehézségek között jutott fel Budapestre, szerény segédtanári állásba. Jóformán az írás volt egyedüli kenyerere. Sokat dolgozott, majdnem évenként adott ki egy-egy könyvet és több folyóiratba írt állandóan. A *Világ* megértő olvasói is sok szép írásában gyönyörködtek.

Voltak nagy sikerei, de sokaig birkózott az ismeretlenséggel és azzal az előítélettel, mely nálunk a női írók produkcióit fogadja. A most megalakult Vörösmarty-Akadémia adta meg neki az elismerés első jelét, azzal, hogy tagjai közé választotta. Halála hirtelen következett be. Nemrég látogatóban volt Temesváron férjénél, dr. Bauer Ervinnél, valószínű, hogy utközben, a vasuton szerezte betegségét, mely alig pár nap alatt megölte. Temetése, melyen a Vörösmarty-Akadémia testületileg fogja képviseltetni magát, holnap délután lesz.

si házinyomda 1918